

Mangler, som maatte afhjælpes. Nu er Spørgsmaalet, hvem der havde Ret. Man beskyldte os, der havde paastaet, at vi intet Forsvar havde, for at have gjort os skyldige i Overdrivelse, og man beskyldte os tillige for at have gjort det for at male Fanden paa Væggen og skræmme Befolkningen op. Omvendt var det Spørgsmaalet, om det ærede Medlem fra Ringkøbing ikke havde søgt at herolige Stemningen ved at give Befolkningen urigtige Forestillinger. Det var det, man skulde have Svar paa gennem den Betænkning, man ikke fik. Nu fik man Svar ad anden Vej. Naar man vil se paa det Forslag, som er forelagt af Regeringen om Ordningen af Forsvaret, viser det sig, at Regeringen anser det for nødvendigt at forøge de Liniebatailloner, i alt 13, som vi have paa Sjælland, med et Antal af 10. Og undersøger man Forsvarskommissionens Betænkning, vil man der se udtalt fra de maritime tilforordnede, at Københavns Søbefæstning hverken skærmer mod Angreb eller mod Bombardement. Og fra de tilforordnede af Landetaten vil man se udtalt, at Landbefæstningen ikke er i Stand til at værne mod et Bombardement. Jeg tillader mig saa at spørge: Hvem fik Ret? Er det ikke det ærede Medlem fra Ringkøbing, som er bleven desavoueret?

Men da saa Udvalget blev nedsat forrige Aar, var det jo nødvendigt for dette, at det maatte have den Betænkning, som laa hos Regeringen. Thi det maatte jo vide Grundlaget, det maatte vide de bestaaende Mangler for at se, i hvilken Grad de var afhjulpne ved de Forslag, som var forelagte af Regeringen. Men det Spørgsmaal kom slet ikke frem; man vendte tilbage til de gamle Skader. Man vilde nedsætte Udgifterne, og ved saadan en Nedsættelse af Udgifterne kom man til at rette en Forespørgsel til Regeringen, hvor man fik et Svar. Men det var en ubegribelig Brug, man gjorde af dette Svar. Man havde spurgt om, hvad der kunde spares, naar man aarlig indskrænkede Rekruttillgangen med 100 Mand. Svaret fra Ministeriets Side lød, at derigennem kunde der spares 34,000 Kr. Men samtidig gjorde Ministeriet opmærksom paa, at naar det skete, og det kom til uregelmæssig Mobilisering, altsaa under Forudsætning af, at Forbindelsen mellem Landsdelene blev afskaaren, vilde Følgen være, at man vilde komme til at mangle en Del i Styrke. For saa at vise, hvorledes Tilstanden vilde blive, sendte Ministeriet to Oplysninger 1) om Mobilisering under almin-

delige Forhold og 2) om uregelmæssig Mobilisering. Nu vide de Herrer, at der er foreslaaet af Regeringen i Lovforslaget, at den Rekrutstyrke, Fodfolket for Øjeblikket har, omtrent 5,000 Mand, skal forøges til 8,400 Mand. Det vil være bekendt, at i 1894 foregik der en Indskrænkning af Fodfolket, hvorved dette mistede omtrent 3,000 Mand. Nu er Spørgsmaalet: Er der nu noget som helst Overskud, hvormed der kan regnes? Og er der intet Overskud, hvorledes skal der saa skabes noget nyt? Hvad er det da, Regeringen fortæller os? Den meddeler os, at naar 16 Aar ere gaaede med denne forøgede Udskrivning, vil man endnu mangle 5,300 Mand til de Batailloner, der ere paa Sjælland. Regner man saa tilbage og spørger om, hvordan Stillingen er i Øjeblikket, saa kan jeg der ikke nævne noget bestemt Tal, men eet er sikkert, at efterhaanden som man gaar nedad fra det 16de Aar til det 1ste, vil Mangelen vokse Aar for Aar, og vi komme muligvis til det Resultat, at hvis vi vedtog Forsvarslovene, saaledes som de ere forelagte af den højtærede Regering, vilde vi Dagen efter kunne sige: Vi have intet Forsvar, for vi have intet Mandskab, hvormed vi kunne udfylde de fra Fyn og Jylland overførte Batailloner. Var der ikke her et Spørgsmaal, som det var absolut nødvendigt at skaffe Oplysning om, og hvorledes har man i det Udvalg, som blev nedsat, kunnet fortie noget saadant? Jeg tillader mig at rette den Forespørgsel til den højtærede Forsvarsminister, som naturligtvis er vidende om dette Forhold, hvorledes han har tænkt sig Spørgsmaalet ordnet. Det er ikke kommet frem gennem de foreliggende Love, men Ministeren maa jo have tænkt sig en Maade, hvorpaa det kunde blive ordnet gennem et Lovforslag, som maaske senere kunde blive forelagt for Tinget.

Forsvarskommissionen bestod, som bekendt, af 19 Medlemmer. Af disse 19 Medlemmer vilde de 16 et Forsvar. Men disse 16 delte sig igen i et Flertal paa 10 og et Mindretal paa 6. De 10 vilde et Forsvar, som de kaldte et virkeligt Forsvar, men de vilde nedlægge Københavns Befæstning. Det var en Betragtning, som man fra Sagkundskabens Side ikke kunde gaa ind paa; man kunde ikke erkende, at det var et virkeligt Forsvar. De Udtalelser, som foreligge fra den højtærede Minister ved Fremlæggelsen af Lovforslagene, gaa jo ud paa, at han ad sagkyndig Vej er kommen til Overbevisning om det samme, at man maa have en Landbefæstning af Kø-